

lyste med Hensyn til alle borgerlige Forhold, og med hvilken Raskhed og Kvickhed vi vilde komme til at se paa alle vore borgerlige, sociale og politiske Indretninger, blot ved at blive bekendte med det metriste System (Berg: Ikke bekendte med, de skulle bruge det!). Jeg tilstaar, at min Beskrivelse af det ærede Medlems Tale i denne Retning ikke kan tiltale ham, da den er saa nøgtern, og han den Gang var saa høit oppe over Virkeligheden, at han maasse ikke endnu saa godt vil kunne forstaa, at vi ikke saaledes kunne følge med ham. Jeg skal saaledes holde mig til en ganske almindelig, jevn, faktisk Betragtning over dette Forslags Stilling, og derved kommer jeg ogsaa noget til at berøre den Del af det ærede Medlems Foredrag, som jeg ogsaa hørte med Afsæthed, nemlig hans Udtalelser, førend han kom saa høit op i sin Flugt, som han senere kom. Der har været Tale om, at det var mærkeligt, at den nuværende Regjering var kommen med et saadant Forslag, medens alle de Sager, som den store Flerhed af Befolkningen venter paa og har ventet paa i lang Tid, ikke have fundet nogen som helst Sympathi hos Regjeringen, og medens man ikke paa nogen Maade har kunnet formaa den til med Hensyn til alle disse Sager at komme og byde os Forslag, som vi kunde gaa ind paa. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at denne Udtalelse var uberettiget; jeg finder, at den er fuldstændig berettiget. Det ærede Medlem forsonede sig med eller vilde forsvare Ministeriet — og det glædede mig for Resten, at høre, at han forsvarede Ministeriet — dermed, at det var kommet til at fremlægge et saadant Forslag, som han syntes om, efter Indflydelse af den svenske Regjering. Hvis dette forhold sig saaledes, saa forekommer det mig dog at være underligt, at Regjeringen vil byde det danske Folk Noget, som dette ikke synes om, fordi den svenske Regjering udøver et Tryk paa den, medens den ikke vil byde det danske Folk Noget, som Folket selv har lagt et Tryk paa Regjeringen for at faae gennemført. Derfor finder jeg, at der deri ligger en forunderlig Antydning af, at den svenske Regjering har en større Indflydelse paa vor Regjering end selve det danske Folk. Det laa i det ærede Medlems Undskyldning eller Forsvar for Regjeringen, at Tilskyndelsen var kommen fra Sverrig. Dette kan jeg ikke anerkjende. Nu have vi ogsaa hørt af den ærede Minister, at han ikke fuldt kunde tage mod dette Forsvar for Ministeriet; men han indrømmede dog, at der var kommet et Tryk paa Regjeringen fra Sverrig, og saa er jeg tilbøjelig til at give det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds Medhold . . . (Indenrigsministeren: Nei, jeg har ikke indrømmet det!) Saa skal jeg forlade denne Sag, og det glæder mig at høre, at den ærede Minister vil friggjøre Regjeringen for det Tryk, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den

Valgkreds har troet at kunne forsvare Regjeringen med i denne Sag. Hermed skal jeg forlade Sverrigs Indflydelse paa denne Sag, idet jeg erkjender, at vi ikke skulle forbyde os videre deri. — Dernæst syntes det, som om det ærede Medlem kunde finde nogen Understøttelse for sin Sag deri, at Finantsudvalget tidligere skulde have været for denne Sag og gjennem sin Ordfører have faaet den lagt Regjeringen paa Sinde, og, naar der Ingen ellers havde opluffet sin Mund mod den, maatte deri ligge en Bestyrkelse for Regjeringen til at komme med den. Men jeg har heldigvis hørt fra et Par Medlemmer af Finantsudvalget, at det ikke forholdt sig saaledes, og dette gav ogsaa Anledning til, at den ærede Ordfører for Finantsudvalget senere erkjendte, at det, han havde sagt om dette Spørgsmaal, ganske rigtig kun var hans egen subjektive Mening, og at han ikke var berettiget til at anføre den som Finantsudvalgets Mening. Efter dette bliver altsaa Bægten reduceret til den ærede Ordfører, og vi vide jo alle, at det er en ganske overordentlig betydelig Vægt; men Finantsudvalget veier dog vel mere end en enkelt Ordfører alene. Det glædede mig saaledes ogsaa at høre, at denne Henviisning til Finantsudvalget ikke holdt fuldstændig Stik. — Det ærede Medlem sagde dernæst ogsaa i Løbet af sin Tale, at det dog heller ikke vilde være rigtigt, om vi med Hensyn til denne Sag bleve indflemte mellem vore Naboer. Nu vide vi jo nok, at vi have Naboer mod Nord og mod Syd, men vi vide ogsaa, at vi have Naboer mod Øst og mod Vest, og jeg tror, at det forholder sig saaledes, at vi med Hensyn til Maal og Vægt ikke vilde blive indflemte mellem vore Naboer mod Øst og vore Naboer mod Vest; thi disse have ikke antaget Meterystemet. Altsaa gælder det ærede Medlems Udtalelser vore Naboer mod Nord og Syd, men ikke vore Naboer mod Øst og Vest; vi ere saaledes ikke fuldstændig indflemte, vi kunne aande endnu, uden at indaande Meter. Det ærede Medlem indrømmede imidlertid — og det var dette, jeg glædede mig over, thi deri kan jeg være enig med ham — at det vilde medføre store Ulemper for Befolkningen, naar man vilde indføre det nye System. Det er netop dette, der væsentligt gjør, at jeg for Dieblisset er imod at have Noget med denne Lov at bestille. Vi kunne vistnok mangan Gang komme til at vedtage Love, der ere til stor Ulempe for Befolkningen, men det er kun saadanne Love, som Befolkningen af andre Grunde selv anser for at være Fremskridt, som den selv anser for at være ønskelige; men naar vi komme til Befolkningen med Love, som den i alt Fald ikke forstaaar, — jeg har truffet mange Menninger, der endnu i disse Dage have spurgt, hvad Meterloven egentlig vilde sige, Folk, der vare saa ubekjendte med Sagen, at de ikke vidste, hvad Meterloven eller Meterystemet vilde sige, — jeg siger, at,